

STSJ de Galícia de 3 de juny de 2009, recurs 1092/2002

Nul·litat de determinats acords col·lectius (accés al text de la sentència)

El Tribunal declara la nul·litat d'alguns preceptes de l'Acord regulador del personal funcionari d'un ajuntament. En concret, anul·la els següents acords, amb base als següents fonaments:

- Equiparació del règim aplicable al personal laboral i al funcionari.

La legislació vigent requereix la **necessitat de materialitzar la negociació en instruments diferents i formalment separats**, ja que el règim del personal laboral i del funcional no és homologable, i a més s'han de constituir òrgans de negociació diferents.

- Caracterització de mínim necessari i indivisible a tots els efectes de l'acord. Les seves disposicions s'han de considerar globalment i conjuntament i vinculen en la seva totalitat, ja que des d'un punt de vista global, l'acord és més beneficiós que les disposicions legals d'aplicació general.

Aquest precepte és contrari al règim estatutari que presideix la relació d'ocupació pública, en el qual **les condicions bàsiques de treball dels funcionaris són prefixats unilateralment, sense que aquests puguin modificar-les mitjançant la negociació col·lectiva**. D'acord amb el principi de jerarquia normativa, la **legislació bàsica estatal i autonòmica de desenvolupament és d'aplicació directa als funcionaris locals, i està per sobre dels pactes i acords col·lectius**.

- Complement de productivitat per al personal que presti serveis en horari nocturn.

El desenvolupament de les funcions en règim nocturn és una condició particular del lloc (retribuïble mitjançant el complement específic), i no tant un especial rendiment ni una activitat extraordinària.

- Concessió de llicències per a assistir a cursos de formació i perfeccionament relacionats amb el contingut del lloc de treball per un temps màxim de tres mesos, sense dret a retribució.

És contrari a la legislació autonòmica i estatal, les quals preveuen un **règim diferent dels permisos per a realitzar cursos de formació**.

- Els funcionaris, en cas d'accident laboral, tindran dret a les retribucions íntegres fins al moment en què es produeixi la resolució.

Aquest precepte és nul perquè la legislació aplicable preveu que en cas de malaltia els funcionaris percebran la **totalitat de les retribucions per un període màxim de 3 mesos cada any natural, i només el sou i el complement familiar durant els nou mesos restants**. El Tribunal considera que aquesta norma forma part del **règim estatutari dels funcionaris locals, i per tant no està sotmesa a negociació col·lectiva**. Aquesta conclusió es fonamenta en la disposició final 2^a de la *Ley 7/1985, de 2 de abril, de Bases del régimen local (LBRL)*, d'acord amb els articles 92.1 LBRL y 142 del *RDL 781/1986, de 18 de abril, que aprueba el texto refundido*

de las disposiciones legales vigentes en materia de Régimen Local. La normativa autonòmica preveu que les llicències per malaltia es fixaran d'acord amb el règim de Seguretat social al qual pertanyi el funcionari. Per tant, el Tribunal conclou que, d'acord amb l'article 69 de la *Ley de Funcionarios Civiles del Estado*, *texto articulado aprobado por Decreto 315/1964 de 7 de febrero*, el funcionari ha de percebre la totalitat de les retribucions durant els 3 primers mesos de la baixa, i durant els nou mesos següents percebrà les retribucions bàsiques si aquestes són majors que les garantides per la Seguretat Social, és a dir, el 75% de la base de cotització del mes anterior a la baixa.

- Adscripció indistinta a llocs d'inferior o superior categoria professional.

Aquesta previsió **és contrària al dret al càrrec del funcionari públic.**

- Inclusió del concepte de toxicitat entre els components del complement específic.

Aquest concepte no està recollit en l'article 23.3.b de la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la función pública*. A més, **comporta una duplicitat amb els components de penositat i perillositat, que sí que estan recollits en aquest article.**

- Els membres de la Junta de Personal no podran ser sancionats ni acomiadats durant l'exercici de les seves funcions ni en els 2 anys següents al seu cessament, com a conseqüència de la seva activitat sindical.

Aquest precepte vulnera l'article 11 de la *Ley 9/1987, de 12 de junio, de órganos de representación, determinación de las condiciones de trabajo y participación del personal al servicio de las Administraciones Públicas*, el qual estén aquesta garantia **només durant l'any següent a l'expiració del mandat representatiu.**

- Creació d'un fons econòmic per a millores socials, a fi de garantir el benestar social dels funcionaris de l'ajuntament.

Aquestes avantatges suposen una via indirecte de retribució, prohibida per l'article 153 del TRRL.

En el mateix sentit, i sobre conceptes en part coincidents, es pronuncia la STSJ d'Andalusia d'11 de novembre de 2008, recurs 2473/2001.